

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties,

Eerst een algemene reactie op het tweeminutendebat van heden, 29 juni 2021. Het lijkt me dat deze Commissie Koninkrijksrelaties meer dan voorheen als een bok op de haverkist zit. Ik stel dat met genoeg vast. Het komt mij in het algemeen voor dat de staatssecretaris van Koninkrijksrelaties als een kleine zonnekoning de Caribische relaties bestiert en gelukkig komt daar steeds meer de roep om normalisering van de verhoudingen (zowel tussen de gebieden alsook tussen regering en parlement).

Met belangstelling heb ik de moties gevolgd en bij enkele ervan ook kritisch meegelezen en het is vanuit het hart dat ik hieronder enkele kanttekeningen maak.

Net zoals het "ijkpunt bestaanszekerheid" slechts een normatieve waarde heeft en niet direct de uitkeringen in Caribisch Nederland beïnvloedt, zo kijk ik als niet-jurist ook naar de wet- en regelgeving in het algemeen. Een vergelijking tussen Caribisch en Europees Nederland vindt minister Koolmees niet nuttig omdat er gewoon heel andere kostenpatronen zijn. Om een heel andere reden ben ik het wel met minister Koolmees eens: *een vergelijking tussen Caribisch en Europees Nederland is niet nuttig omdat het gewoon één land is*, weliswaar met regionale verschillen (zoals ook regionale verschillen bestaan tussen Rijnmond en Groningen [genoemd als - willekeurige - voorbeelden]).

Eén land met een gelijke juridische infrastructuur. Dus in beginsel geldt - mijns inziens - alle wet- en regelgeving zoals die in Europees Nederland geldt, ook in Caribisch Nederland (graag refereer ik hierbij aan lid 4 van Grondwet, artikel 132a, waarin redelijk beknopt is gesteld wanneer afzonderlijke wet- en regelgeving in het Openbaar Lichaam kan worden opgesteld). En als dat - de Nederlandse wetgeving - niet direct de feitelijke situatie weerspiegelt, dan heb je in elk geval een goed "ijkpunt" gedefinieerd, waarheen kan worden gemigreerd. De aanpak van de regering, in het bijzonder doel ik nu op de sociale wetgeving, zoals die tot op heden (vanaf 10 oktober 2010) van toepassing is, heeft in elk geval, zo is objectief vastgesteld, niet tot minder armoede geleid in Caribisch Nederland. Kortom, hierbij een pleidooi om niet slechts te kijken of de werkloosheidsuitkering een plek moet krijgen in de wet- en regelgeving van Caribisch Nederland: als dat al het geval is in Europees Nederland (en dat is zo), dan hoeft je niet verder iets in te passen, doch gewoon de Europees Nederlandse wet- en regelgeving van toepassing verklaren.

Noot: Ik denk nu ook even aan een recent wetsvoorstel dat is ingediend op 30 maart 2021 betreffende het *Tegengaan gebruik geweld bij verzorging en opvoeding kinderen in Caribisch Nederland* (Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek BES). Ook weer een voorbeeld van iets dat al bestaat in Europees Nederland en dat gaan we nu ook in Caribisch Nederland toepassen. Het lijkt me zoveel constructiever om de andere kant op te redeneren: hetgeen in Europees Nederland van toepassing is, is ook op Caribisch Nederland van toepassing, tenzij er een goede reden is om daarover afwijkende wet- en regelgeving te definiëren met artikel 132a Grondwet, lid 4, als criterium.

Langs deze weg zie ik ook de motie van Ceder betreffende het fiscale domein graag behandeld. Om de inkomensongelijkheid (Gini-factor) in Caribisch Nederland tegen te gaan en terug te brengen naar Europees Nederlandse niveau is weinig meer nodig dan een progressief belastingstelsel (dat al

bestaat, namelijk in Europees Nederland). *Natuurlijk doet dit pijn bij de hogere inkomensgroepen, maar is die nivellering niet juist die, die we zoeken?*

In het verslag zie ik het Akkoord van Kralendijk gemakkelijk aangehaald, waarmee werkgevers en werknemers samen een agenda hebben neergelegd voor de sociaal-economische toekomst. Minister Koolmees noemt dit een positief voorbeeld waaruit zou moeten blijken dat "we op de goede weg zijn". Hier wordt het mij voor mij toch een beetje onduidelijk. Het Akkoord van Kralendijk is in mijn beleving toch vooral een Bonairiaanse ontwikkeling met een Centrale Dialoog (van werkgevers en werknemers) van Bonaire. Tenzij ik het heel erg mis heb, is daarbij geen inbreng geweest van een Centrale Dialoog van Saba of Sint Eustatius (noch van eilandbesturen of eilandsraden van deze eilanden). Het lijkt me dat de deelnemer in het tweeminutendebat en de lezer gemakkelijk op een verkeerd spoor wordt gebracht, waarmee de ontwikkelingen mooier worden voorgesteld dan dat ze zijn, door gewoon wat feiten ongenoemd te laten. Tja, een succesvolle doch ethisch laakbare strategie, als je het mij vraagt.

Bij "ethisch laakbaar" denk ik aan een aspect dat weliswaar niet in het tweeminutendebat aan de orde is geweest (*waarom eigenlijk niet?*) maar dat daar zou niet hebben misstaan. Het gaat dan om de connectiviteit van (af) de kleine eilanden van Caribisch Nederland. Het is kennelijk wel een actueel punt want zowel BES-reporter ¹ als Koninkrijk.nu ² doen er - juist vandaag - verslag van. Het punt is dat Winair behoefte heeft aan een nieuwe, aanvullende financiële injectie (vanuit de Nederlandse regering). Ik zou dit zo langzamerhand oneigenlijke staatssteun willen noemen gezien het feit dat andere, concurrerende vliegmaatschappijen - *ja, ze bestaan echt; de wereld is groter dan slechts die van Winair...* - niet in zo'n comfortabele positie zitten. Bovendien wordt Winair met misleidende informatie de hemel in geprezen. Reeds eerder heb ik in dit kader het zeer onvolledige Titan document aangehaald. En eveneens reeds eerder heb ik betoogd waarom Winair *ten onrechte* gebruik maakt van de zgn. wetlease constructie. Een aspect waarvoor zowel de regering van Sint Maarten als die van Europees Nederland kennelijk liever een oogje dichtknijpen dan dat zij hun verantwoordelijkheid nemen. Ik schat in dat bij een faillissement van Winair alle betrokkenen bij de connectiviteit in Caribisch Nederland een betere toekomst tegemoet zien, zowel de overige aanbieders als de consumenten. Reeds eerder heb ik de afhankelijkheid (van Sint Maarten) waarin Sint Eustatius steeds weer wordt gemanoeuvreerd bekritiseerd (naast het aspect van de connectiviteit noem ik hier ook nog eens die van de notariële dienstverlening), maar de regering in Den Haag houdt zich *West-Indisch* doof en van de domme.

Tot zover een enkele (kritische) kanttekening bij het tweeminutendebat van heden.

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Bellevue Road 4, Upper Round Hill,
Sint Eustatius, Caribisch Nederland.

¹ zie <https://bes-reporter.com/winair-remains-at-odds-with-flight-crew-over-salary-reduction/>

² zie <https://koninkrijk.nu/2021/06/28/winair-heeft-nieuw-nederlands-geld-nodig-om-te-overleven/>